

REDACTIA

Arad, Str. Anlich (Adam)

ABONAMENTUL

în Austro-Ungaria:

1 an fl. 10; pe 1/2

an fl. 5; pe 1/4 de an

250; pe 1 lună fl. 1.

în România și străinătate:

pe an 40 franci.

Mănușile nu se înapoiază.

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA

Arad, Str. Anlich (Adam)

INSERTIUNILE:

pe 1 și 2 săptămâni: prima dată

7 cr.; a doua oară 6 cr.;

a treia oară 4 cr. și timbru

de 90 cr. de fiecare publi-

cațiune.

Atât abonamentele cât și

insertiunile sunt a se plăti

înainte.

Scrisori nefrancate nu se

primesc.

Țeara lui Jeszenszky.

Șarlatania politică și boția „domnească”, — eată două meserii renabile în Țeara-Ungurească. Cea din urmă, adevărat, câte-odată — dacă n'ai vorbit mai cu toate „formele” te face să apuci drumul spre America, cum i s'a întâmplat lui Kivány, ori spre pușcărie, cum a pățit-o „Maria Sa” Chudy și alți „domni mari”. Cea din urmă însă cu cât te vei perfecționa mai mult într'însa și vei împinge înfruntarea mai spre obraznicie și temeritate, cu atât vei ajunge mai mare. Un Pázmány în alta țeară cu nici un preț n'ar fi putut ajunge la rol politic, fie cât de secundar. În Ungaria însă, dacă „domnii” le lipsește învețătura de carte și seriozitatea, o înlocuiesc cu șovinismul și dacă mai sunt și șarlatani, o duc departe în ale politice.

Jeszenszky este, în privința aceasta, cel mai strălucit prototip.

„Slovac, pripășit în Ardeal, s'a apucat ca procuror să apere țeara de „dușmanii periculoși”, ear' maghiarismului să-i dea expresie prin violențe contra naționalităților și făcând, din scaunul de procuror, apologia kosuthismului. A știut apoi să-și facă, prin ziare, reclama cea mai jignitoare, așa că azi după-ace și-a dobândit nume de om isteț, orator mare și politician cu apucături diplomatice. Eată-l în tistie înaltă, tăind și spânzurând pentru a se arăta mentorul maghiarismului.

Asta așa merge în Țeara-Ungurească: să te areți dușman al naționalităților, să știi face șgomot în jurul teu inventând revoluțiuni și comploturi, pe cari tot tu să le descoperi, și n'ai grije, nația de gagăuți are să te aplaude, ear' guvernul te va înalța în slujbe, deoarece-ace prin tine se va ști și el servi la diferite prilejuri. Mai ales când situația politică cere, ca în public să se producă divisiune, spre a atrage astfel atenția de la lucruri superătoare pentru dînsul.

Ear' meșteșugul acesta nimeni în Țeara-Ungurească nu-l înțelege așa de bine ca Jeszenszky.

Îl văzurăm zilele aceste, că a descoperit (?) un complot urzit chiar la Praga de reprezentanții tuturor naționalităților atârțat din Austria cât și din Ungaria.

Și a descoperit (?) acest complot îndreptat în contra Ungurilor anume pentru a declara în ziare: „... Dar' guvernul veghiară și nu va lăsa pe Slavii aliați cu Lueger, cu daco-românii și cu clericali, să sape la temelie statului ungar...”

A fost ce a fost „revoluția” de la Brașov, dar' acum ochii de vultur și mintea neadormită a lui Jeszenszky a descoperit lucruri mult mai grave. „Cantați-i deci osanale, voi ziaristi maghiari, căror v'a furnizat materie interesantă în acest sezon mort, și în public ungurese de ce ai fi adevărat de cuminte, în cătsă nu înghiți aceste gogoase, dacă elita intelectuală a ta, publicistii de toate nuanțele, nu s'a rușinat să-și bată joc de tine cu atâta cinism.

Ce adevărat? Dacă Potemkin a știut

pe vremuri să inventeze sate și orașe pe unde nici urmă de cultură nu era, de ce un Jeszenszky să nu inventeze și el comploturi și revoluțiuni? Doar a face plăcere unei națiuni alose, ca cea maghiară, este o pornire mult mai nobilă de cum fuseseră străduințele cancelarului rus, care căuta să înveselească pe o țarină, îndestul de puternică și fără acele clădiri de carton...

Jeszenszky își cunoaște bine oameții, știe să-și servească stăpânul... Jeszenszky are să se întărească încă și înainte să dea în simțul națiunii găgăuțe și în compania atâtor șarlatani!

Jeszenszky este omul țerii sale și Ungaria este țeara lui Jeszenszky!

Numai oameni cu asemeni apucături știu să facă treburi în Țeara-Ungurească.

Munca serioasă și neîntreruptă, patriotismul adevărat și luminat n'au valoare.

De genba vrea să se desbrace de asiaticism, căci în schimb, prin asemenea educațiune, neamul unguresc contractează obiceiuri încă și mai de testabile.

Cum adevărat: pentru a face, ca nația să înțeleagă că numai susținând cu toată hotărîrea până și un guvern ca cel actual poate să scape de primejdia austriacă, cei cari dețin puterea apelează nu la mintea cetățenilor, ci caută să o prostească cu invențiuni jeszenszkyane? Este aceasta o situație politică sănătoasă?

E la ordinea zilei *qualismul*, chestii economice de o nespusă importanță. Bătrânul monarch și toți sftnicii Sei luminat se frământă cum să aranjeze afacerile mari le stat... Ear' Bánffy și ciracul său ce face? Pune în discuție serioasă chestiile de la ordinea zilei? Aș! Ei inventează comploturi și cer spriginul țerii nu spunând că au să rezolve afaceri mari de stat, ci caută să excamteze simpatii pe motiv, că au descoperit comploturile primejdioase... comploturi cari există numai în imaginația fecundă a obștei ungurești, destul de accesibilă încă pentru prostiile cele mai încornurate. Ba își face țeara de ris punând, ca întreaga istorie cu complotul să se publice în „Pester Lloyd”, iar cetit în lumea mare.

Și să nu zici: țeara lui Jeszenszky!

O învețătura am pute de altfel să tragem și noi din ultima „descoperire” a lui Jeszenszky. Eată care: Să căutăm a traduce în faptă ceea ce azi servește lui Bánffy ca ciuhă, solidaritatea între naționalități, și a nume atît între naționalitățile din Ungaria, cât și între cele din Austria, toate revoltate atît de politica șovinistă a Ungurilor, cât și de îngustimea de minte a corifeilor lor, cari prin tot felul de proceduri meschine caută nu numai să șicaneze naționalitățile, dar' vor să pună interesele lor de gașcă mai presus de interesele țerii și ale monarchiei.

N'ar fi vorba să facem complot în contra statului ungar, ci să ne aliam într'ei noi pentru a pune capăt unei stăpâniri neghioabe și nefaste.

BINE AI VENIT!

(Al.) Vineri după amiază, la oarele 5 și 15 minute, Maj. Sa Impăratul-Rege, bunul și blândul domnitoriu al popoarelor sale din cele două jumătăți ale monarchiei, a sosit la sătulețul-scaldă Buziaș, ales ca centru și drept cuartirul general al manevrelor zise „Imperătești” (*Kaisermanöver*) ce se vor ține, timp de 4 zile, în acele locuri și ținuturi locuite de Români.

Te salutăm Majestate cu închinăciune omagială, cu dragoste adevărată și cu credința aceea neclintită, care Ți-a stors, înălțate stăpâne, cuvintele neuitate: „Für standhaftes Ausbarren in der beschworenen Treue”, puse pe steagul dăruit regimentului românesc Nr. 50, dar' de sigur grăite către tot ostașul român, mic și mare, de oare-care treaptă, al împărăției Tale, către toți Românii țerilor stăpânite de Tine.

Te salutăm, Impărate-Rege, în mijlocul nostru, în ținuturile acestea locuite aproape numai de Români.

Te salutăm, Majestate, pe pământul românesc și ne bucurăm sincer, că earăși ai prilej de a vedea din apropiere nemijlocită poporul Tău credincios, harnic și totdeauna gata la jertfe pentru prealalta Ta casă domnitoare; de a-i privi în față, pentru a-i afla, cu ochiul Tău ager scrutător, durerile și chinurile, de a pătunde cu privirea-Ți părintească prin ochii lui cei expresivi, în suflet și inimă, pentru a-i ghici plângerile și dorințele.

Plângerile, durerile și chinurile — nesfârșite, neauzite, neascultate!

Dorințele — cele atît de puține, intrapate și condensate într'una singură: libertate de a trăi astfel, încât să-și poată păstra și desvolta cea mai prețioasă comoară a vieții: limba și firea sa românească.

Dar' vai! Tocmai fiind-că nici adevărată singură dorință nu și-o poate vedea îndeplinită; fiind-că sftnicii Tăi de sub coroana Sf. Stefan a împărăției Tale, nu numai, că nu ne lasă această singură dorință, ci cu atît mai mult ne batjocoresc, ne bat și ne asupresc, cu cât mai mult, mai staruitoriu și cu mai multe jertfe cerem îndeplinirea ei; tocmai de acolo se și nasc acele nesfârșite plângeri, dureri și chinuri.

Tocmai d'aceea fiind-că nu ne lasă sftnicii Tăi să ni-le auzi și să ne asculte plângerile și dorințele, după-cum noi vrem să Ți-le spunem prin mijlocul viului graiu, ori fie chiar numai pe hârtie, fiind-că ne opresc, ba ne resping cu brutalitate când vrem să ne înfățoșăm înaintea feței Tale Prealnalte, când vrem să ne apropiem de treptele Tronului Tău; tocmai de aceea trebuie să-Ți spunem, înălțate Impărate și Rege, că de odată cu bucuria cea mare ce o simțim atunci, când Te afii, Majestate în mijlocul nostru, al poporului cel mai credincios din câte locuiesc în împărăția Ta, — ne cuprinde și o jale, o mâhnire adâncă, că nu ne este ertat, că nu ne lasă a-Ți exprima așa cum am voi și am ști noi, pe de-o parte bucuria cea mare, ear' pe

de alta a-Ți spune plângerile și dorințele noastre, tot așa cum am voi și cum ar trebui să o facem, pentru ca să afii adevărată stare a lucrurilor.

Căci nu așa stau lucrurile cum Ți-le prezintă sftnicii Tăi cuprinși până în adâncul sufletului lor de ură împotriva poporului Tău cel mai credincios, împotriva Românilor.

Poporul acela, mulțimea aceea românească ce în haine de srbătoare Te întimpină cu simțemintele de dragoste și de credință cele mai curate; poporul acela e amărit și năcăjit tot până în adâncul inimii și al sufletului seu. Da, a eșit întru întimpinare și s'a îmbrăcat în haina cea srbătorească, căci așa Ți dictează simțul seu gingaș de bunăcuviință și de dragoste, ca să dea cinstea cuvenită celui ce o învrednicește.

Dar' poporul acesta acasă rabdă, și rabdă multă lipsă, multă miserie, se încovoie până la pământ de povara birurilor multiple, ce fără milă și îndurare le stoarce stăpânirea cu al argaților ajutor. Poporul cel îmbrăcat srbătorește a ajuns la sapă de lemn și părăsește cu miile vetrele străbune, că nu mai poate de urgia și nesațul domnilor, cari îl maltratează împinși de fumurile lor grandomane, pentru „marafeturi sclipicioase” ale îngâmării de rasă.

Poporul geme sub povara dărilor, pe care „domnii” bine văzuți, ba ocrotiți de sftnicii Tăi, îl despoaie, spre a duce vieață patriotico-boierească.

Așa sunt stările, înălțate Impărate!

Nu ne îndoim de loc, ba suntem siguri, că și ochiul Tău pătrunzător părintesc le va vedea așa, în adevărata lor lumină. Nu se poate să-ți scape din vedere Potemkiniada, cu tot alaiul și strălucirea, și sërăcia lucie, ce Ți-o vor înfățoșa sftnicii lingușitori, farisei și brutali în pornirile lor șovinisto-stăpânitoare.

Nu se poate să nu străbați, Majestate, tot bizantinismul cu care ești încungurinat.

Da, da, vezi Tu bine, Prealnalte; știm, voim să credem, că aștepti numai momentul potrivit până le vei putea zice: *Destul cu minciuna și înșelătoria!*

Bine ai venit, Rege-Impărate pe pământul românesc!

Chestiunea pactului.

Precum am mai anunțat pe scurt, conferințele urmate între ministrii austriaci și ungari s'au isprăvit fără să dea vre-un rezultat pozitiv, lămurit, hotărît, nelndoios. S'a făcut înțelegere și nu s'a făcut; s'a pus basă unei învoeli și nu s'a pus; între cele două guverne, mai bine zis între cei doi ministri-presidenți, Bánffy și Thun, s'a ajuns la un feliu de înțelegere, de valoare destul de problematică. Eată cum sună în scris această învoială, publicată în ziarul oficios din Viena „Wiener Abendpost”:

Tractările, ce le-au avut în timpul din urmă guvernul austriac cu guvernul ungar, s'au sfârșit azi (30 Aug.) în conferința de sub presidența împăratului. Tractările aceste au pășit în stadiu decizător cu conferința verbală, care a ținut la 6 l. c. în Viena între ministrii maghiari Bánffy și

Lukács și între ministrii austriaci Thun, Kaizl și Baerenreither. Încheindu-se convorbirile, cele două părți și-au stabilit în scris punctele lor de vedere. Mai întâi guvernul unguresc și-a stabilit punctul său de vedere în nota adresată ministrului-șef austriac, apoi guvernul austriac a luat poziție contra propozițiilor maghiare în nota adresată la 17 l. c. ministrului-șef austriac. Într-aceea s-au întreprins audiențele la curtea împărătească și consultările între miniștri în Ischl la 14 și 15 l. c. Notele celor două guverne au servit de bază conferențelor dela 24 și 25 l. c. în Budapesta. După reîntoarcerea împăratului la Viena între 27 și 30 Aug. s-au făcut de nou mai multe primiri și conferințe până când în 30 tractările s-au finit de astădată. Obiectul conferințelor a fost întreg materialul ce se ține de pact, atât cu privire la cuprins, cât și la formă. Puterea obligatorie a artic. de lege unguresc I din 1898, care îndrumă pe guvernul ungar, ca să execute regularea autonomă legală la cas când stabilirea pactului nu s'ar face pe calea parlamentară până la finea anului curent, sau dacă cel puțin nu sunt prospecte, ca pactul să se definitiveze în viitorul apropiat; apoi timpul scurt și nu mai puțin tendința de a se susține pe timp mai îndelungat forma de până acum a pactului, ca regulare biletară și hotărâtă: toate acestea au îndemnat pe guvernul austriac să apeleze la odată la „Reichsrath”, cu scop, ca să se apuce cât mai curând de regularea pe cale parlamentară a pactului.

Guvernul maghiar a luat la cunoștință această decizie a guvernului austriac, care are o deosebită însemnătate și privitor la desbaterile pactului în parlamentul ungar. În actualele împrejurări însă guvernele au fost siliți să se gândească și la eventualitatea, că rezolvarea chestiunii pactului s'ar isbi de piedeci în parlamentul austriac. Modalitățile plănuite pentru cazul acesta au format de-asemenea obiecte însemnate de conferințe. În cursul lungilor desbateri a succes stabilirea unei învoeli între părțile celor două părți asupra principiilor, după cari ar trebui să se procedă, dacă de fapt ar urma raporturile față cu cari s'au pus în perspectivă acele modalități. Guvernele sunt pregătite la ori-ce eventualitate.

Un asemenea comunicat a apărut și în foaia arhioficioasă a guvernului maghiar, „Budapesti Tudositó” (Bud. Corespondenț), însă cu o deosebire destul de bătaoară la ochi, de care vom avea privilegiu încă a vorbi.

De la convocarea parlamentului austriac, pe care a pretins-o cu scop ascuns, nu Thun ci tocmai Bánffy, nu așteaptă nimeni nimic. O simplă apucătură pentru a câștiga timp.

Din reduta lui Doda.

Fericit oraș Caransebeșul! O mână din banchet în banchet. Abia s'au isprăvit banchetelile pentru fostul fișpan Jakabffy

și acum altele la rând. Pare-că nu el este al 3-a oraș în Ungaria întreagă după procentele de dare indirectă!

Și dacă ai vedea spor real, n'ai zice nimica, dar' totul este spoială și Potemkiniadă. O miserie ce te isbește la tot pasul.

Nu anticipăm însă, pentru-că veni-le-va rândul la toate, numai pe încetul și cu timpul.

Deocamdată ne mărginim la „Délmagyarországi Kárpátgyelet”, care și-a ținut adunarea sa generală în acest nefericit oraș, care în anii din urma, din grația lui Curescu-Burdia, nu este cu nimic mai pe jos de Dobrița, în ceea-ce privește primirea și ospățarea deosebitelor societăți și reuniuni maghiare, de toată pânura.

Că ce scop are această reuniune, o știe astăzi tot omul care a prins în mână vre-o gazetă românească.

De almintrelea unde este astăzi vre-o reuniune ori vre-o societate maghiară care să n'aibă pe lângă alte scopuri și pe cel al maghiarisării?

Acest scop îi este cu atât mai impus Kárpátgyeletului, cu cât în legătură cu numele localităților se va maghiarisa și cel al deosebitelor locuri, ape, munți, etc. Dar, ca să nu tragă cineva la îndoială ceea-ce noi afirmăm, vom descoperi că secretarul acestei reuniuni, cu numele Székán Sándor, între alte rezultate obținute în anul trecut de gestiune, amintea și pregătirile de lipsă pentru înființarea unui asil de copii în Caransebeș, apoi inaugurarea excursiunilor studentești și spriginirea foaiei lor „Délvidéki sport” etc.

Pare-că nu sunt în Caransebeș mai multe școli maghiare de câte trebuiesc și mai puține românești decum lipsă înțețitoare ar fi, ci mai trebuie și asil de copii, și par-că foile noastre se îmbuibă în abonienți, în cât din banii românești să mai prisosească și pentru foi maghiare! Și încă ce fel de foi?

Adevărată ironie! În aceste vremi grele să sprijinească Românii sportul, și încă sportul maghiar cu foile lui cu tot!

Și ori-cât de necrezut s'ar părè acest lucru, totuși este așa. Pentru-că această reuniune are o secțiune în Caransebeș, compusă în cea mai mare parte din Români. Și ca să nu se creadă, că acești Români nefericiți ar fi niște oameni cari din nepricepere ori amăgiți de alții au alunecat pe povârniș, ne luăm voie a înșira vre-o câteva nume aflate cu oare-care greutate pe timpul adunării generale a Kárpátgyeletului. Eată-le:

Constantin Burdia, primarul orașului și președintele secției de Caransebeș; Ilie Curescu, președintele comunității de avere; Patriciu Drăgălina, directorul pedagogiei rom. ort. din Caransebeș; I. Stoian, paroh în Caransebeș; Dr. Petru Barbu, profesor de teologie și Dr. Petru Ionescu, prof. de pedagogie în Caransebeș; Alex. Balas, magistrul-forestier la comun. de avere; Alex. Diaconovich, forestier la aceeași comun. de avere; Ioan Nemoian, avocat în Caransebeș; majorul în pensiuie Ioan Topal; căpitanul Grigorie Vădrariu, etc. etc.

Oficiile acestor nefericiți sunt probă, că purtătorii lor știu ce fac și tocmai pentru aceea vina lor este înzecit mai mare decât dacă ar fi niște bieți oameni simpli, ușor de sedus.

Intrebarea e numai, cum au ajuns acești Români-Neromâni să se injuge la carul maghiarisării? Căusele sunt mai multe. Noi însă vom spune numai cele mai însemnate, ear' acestea sunt: Burdia, care n'are calificația formală prevăzută în lege, a ajuns primarul din grația Maghiarilor; ear' Curescu, tenent în pensiuie, a devenit urmaș al generalului Doda, tot cu ajutorul Maghiarilor.

Ajunși pe această cale ceea-ce sunt, sunt siliți, ca pe căi ca cele atinse să și arete recunoștința.

Ceialtați sunt oameni într'un mod ori într-altul atârători de ei doi!

Eată cum a ajuns Kárpátgyeletul să aibă secțiune în Caransebeș și cum această secțiune este compusă în mare parte din Români.

Și să fi văzut pe acești Români, cari toți trăiesc din sudoarea Romanului, cum au primit de cu zgomot împistritătura ce sosise la adunarea generală. Insuși Burdia a bineventat la gară acest mixturn compozitum. Ear' preotul Stoian cu forstmeisterul Balas, cu căpitanul orașului Dragomir, cu vestitul Pera Brankovits și cu alți ejusdem farinae s'au îngrijit, ca pe drum să poată vedea steaguri ungurești, să i-se strige „Ejjen!” și apoi, după ospățare la hotel, să-l încuartzereze.

La prânz Burdia a ridicat un avântat toast pentru „iubiții oaspeți ai orașului Caransebeș”, ear' popa Stoian altul, pentru oaspeții din Timișoara.

Ca moment mai însemnat că, „iubiții oaspeți ai orașului Caransebeș” au mâncat, se înțelege au și beut numai de 6 zi de șese ori, într'o zi. Cu toate aceste primejdii nu s'a întemplat de loc, fie că au avut neîntrerupt pe părintele Stoian cu ei, fie că sunt Kultur-egylet-iști. Atâta numai că nici din „Corcana”, nici din turnul lui „Uvid” — deși amândouă sunt destul de înalte, — se zice că unii n'au prea văzut frumoasa panoramă ce se întinde jur-împrejur, din cauza (prea simplă) că le cam sclipiau ochii.

Vorba e numai, că pe aceste înălțimi s'au închinat păhare și pentru înfrățirea neamurilor, fără deosebire de limbă, de profesiune și de culoare politică. Înfrățirea a și urmat „stante pede” și de aceea frații sunt acum ortodoxul preot român Stoian cu ortodoxul ovreu Keppich, frați sunt Burdia cu Adler, frați fișogăbirul Rudeu cu Méray, cu Geyer, cu Kremer, Lunz, Lenz, Brand și alți veritabili maghiari, cu astfel de nume neaoșe ungurești.

Ca o urmare a acestei înfrățiri este a se privi bag samă și jocul ce s'a încuripat în satul Ruieni de niște bătuți la cap de pe acolo, joc la care au luat parte activă chiar și unii dintre nădrăgarii înfrății și despre care eată cum se rostete o foaie nemțească: „Wenige Minuten und auch die Ausfüglir betheiligten sich mit allem Eifer an dem Tanze. So mancher Jung-

geselle und Strohwitwer fing Feuer ging es zum Reigentanz, und durch die internationale Sprach Tanzes das Herz der einen oder bildsauberen Dorfschönen zu erober-

Par-că scopul Kárpátgyeletului să joace membrii lui pe sate și după frumoasele satelor. Ne mirăm că unde se aflau în acest timp Dr. și Dr. Ionescu, cari se pricep atât la moralisări. Aci ar fi avut moralisare destul și li-ar fi venit în ceasta, fiind și ei membri ai acestei satoare societăți.

Sătenii din Ruieni în loc de a pilda de la purtătorii culturale în se zice, că văzându-i în jalnică care ajunseseră, ar fi zis: „Și noi nu dacă ne îmbătăm, dar' domnii da beată, apoi ts mai rēi decât... n'am mai văzut de când ni-s noi!”

Tot în urma înfrățirii au ajuns pentru provincă ai comitetului Délmagyarországi Kárpátgyeletului Sándor (alias Alexandru Bălăș) János, Kureszko Ilyés, Rudeu Burdia Szilárd, adevăc cei mai tați dintrē membrii secțiunii a beșene.

Luaiți sama onorabililor, cu tot, că poate să se rupă ruda la care trageți, și apoi cine știe ce întempla!

Răbdarea, chiar și a Romanului, cionantă, și atunci e rău pentru cionant-o.

Apoi Dumnezeu, drăguțul, lucă e și gândiți-vē, că nu vē mai mult, pentru-că prea-prea multe fa-

Au nu știți ce era Caransebeș vre-o 10—15 ani, și ce l-ați făcut cuma?!

Serbările religioase cult. de la B.

Comloșul bănățean 18 August

Trăind în vremuri de ispite în creștinești, trebuie să urmărim cu aminte ori și ce fapte, cari înfrățescul în legea lui Dzeu, ti ridică în „părintele luminilor”, ti deschid minii sufletești, și-l fac a înțelege, tot în nepăsare, și ne luând seamă la timpului, carele ne chiamă la lumină peri cu o zi mai curând, cum au alte neamuri, cari nu au înțeles, lumina minții este aceea-ce înfrățescul de viață a unui popor. Serbările religioase culturale de la B. Comloș, fiind a ne sluji de pilda, le punem în sufletuștii ai tuturor.

La mănăstire.

Vrednicul nostru popor de la B. de și este în o depărtare mare de năstirea H. Bodrog, totuși în fiecare

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI.”

Toate se răsună.

Nainte cu doi ani am asistat la o scenă de stradă cu un caracter de totului trist. În ziua de azi când atât de mare e miseria, când din tot colțul păcatul te îmbie să-l sēvriștești și individul în țaria lui e atât de decăzut, nu ne pune în uimire câte-o nenorocire, ori vre-o scenă întemplată așa ca din senin. Nu-mi cășunează mare plăcere să fiu atent la multele întemplări, cari obvin în cale; viața, lupta pentru ce e mai necesar de-a trăi, timpul me mână cu o putere colosală tot înainte.

Asemăn adese-ori lumea cu un câmp de rășoiu, soldatul nu se ocupă mult cu cei răniți și căzuți, comanda, disciplina, jurământul îi strigă: înainte. Și el merge și corpuri poate încă vii, ori numai de o minută în viață, calcă și dripește picioarele lui, dar' el merge înainte, tot înainte. E ca orbit, e surd, numai simțește nimic, decât ici-colea că a călcat pe ceva moale, piciorul pare-că-l simte, că e ud; o fi poate de sângele confratelui, dar' el merge înainte. Dinapoi îl urmează stălpii închegați, prietini de soarte de-ai lui, mânați de aceeași putere, condamnați la aceeași soarte! Până unde?

Până undeva, departe la vre-un loc numit, unde apoi se stinge ca și o stea ce ceriul l'a împodobit și pământul l'a luminat.

Am zis, că nu mă prea privește lucrurile multe, ce se petrec zilnic în jurul meu, n'am timp și poate-că n'am nici voie.

Dar' casul amintit mai sus m'a atras, pentru-că mă interesa mult și conține în

sine ceva cunoscut, ceva trist. Era un fir rupt din acea pânză mare, carea o numim societate, și societatea aceasta era una din carea și eu, cu durere trebuia să fac parte.

Zic trebuia, pentru-că nici odată nu i-am acceptat vederile și principiile, dar' care îmi impunea prin poziția mea s'o primesc și să fac parte din ea.

E vorba d'o femeie și încă d'o femeie cultă, d'o damă din sēraca și nenorocita noastră clasă „elită”.

A mers în o prăvălie, a furat o bucată de mētasă și comerciantul a prins-o. Se zicea, că acesta n'a fost cazul prim în viața ei de miserie. A predat-o poliției, care a escortat-o în fața unui public mare ce s'a strîns ca la comedia, s'o vadă pe „hoața”. Unii o injurau, alții o compătimitau și puțini foarte puțini o justificau. Ziceau, c'a făcut-o din cleptomanie. Asupra mea, care cunoșteam d'ăia, a făcut cazul acesta o impresie din cele mai triste.

Era nevasta unui avocat renumit și foarte văzut în oraș și jur, și toată lumea își aducea încă bine aminte de rola mare ce această damă o ducea odinioară. Prânziurile, soireele și gala cea mare, despre cari veste a mers pe tot locul unde numai Român locuia.

Și toalettele cele multe, și poticnirile, pe cari se înțelege, toate le făcea sub masca bunei cuviințe a timpului modern.

Se povestește că odată, cu prilejul, culesului da vie" a înșirat aproape 100 de cavaleri la o distanță de 3 pasi unul de altul însus spre deal, și ea din braț în braț a fost urcată până la locul unde era în „colna” de la vie.

Odată eară din „rēmășag” a voit să treacă Murēșul cu trăsura, cari și visitul

s'au înecat, pe ea au pescuit-o din apă cavalerii și bărbatul ei a trebuit să plătească o pedeapsă de vre-o câteva sute de florini.

Și altele și altele.

Nu știu, în cât sunt aceste adevărate, eu în momentul acela m'am gândit de totului la alte lucruri, mai triste și mai strigătoare la ceriu.

Tatăl meu a fost un om cu o stare bună. S'a căsătorit și și-a luat de nevastă pe cea mai frumoasă, dar' și cea mai bogată fată din sat, fată pe care au fost pețit-o preoți, notari, pe vremea cea mare cinste pentru un țeran. Mama avea un frate și testamentul bătrânilor suna, că fratele are s'o răsplătească pe mamă cu o parte din prețul averii rămase de bătrâni. Mama, mai virtuos tata nu s'a învoit nici-decum la aceasta și așa au intentat proces de moștenire pe jumătate din averea rămasă după părintii mamei.

Avocatul tatălui meu era dl S. Românul cel mai pronunțat pe vremea aceea. Mai mult de zece ani a ținut procesul, și știți ce a fost sfârșitul? Că tata a trebuit să ese din moșiile lui cu 6 copii mici pe stradă, în dricul ernii, când și cănele se trage prin culină și casă. În loc să-i scape bare-mi casa, ca pruncii adăpost să aibă, l-au dat afară. L-a supt mereu, cum sugelipitoarea, până-când l'a nimicit.

Și în vreme ce noi scriburam de frig și strigam după pâne, în oraș în o casă, la caminul încălzit dl S. dădea soireuri și vērșa vinurile pe jos.

Dar' Dumnezeu nu bate cu băta, ci el bate mereu, și pedeapsa lui e mare și amără. — El ani de zile a suferit de o boală de stomac, așa că une-ori pe stradă

Il cuprindeau sgărciurile și cădea la până odată l'au aflat mort într'un stradă în mocirlă. Și ea, nevasta în escortează pandurii de-alungul străii mirarea lumei și rușinea noastră. Ce cător nenorociți blăstămuri s'au acum laolaltă, săltând de bucuria rășă a rășunării?

Mē gândesc la tata. Tu om cinșrit-ai nemângăiat și trist! Du-s'ai lacrimile noastre și suspinurile dar' ai dus și ura față de lume și de oameni. Te ai dus nemângăiat, că sat săraci, și mici, și necrescuți, și dus mâncat de vermele necazului și e nedrept față de tine.

Dar' par-că te vōd, cum surzi, că păcatul e pedepsit și îți place, vezi pe toți mari, crescuți. Dar' să rēi la suflet, tată, să ne fie milă de nenorociți și să cercăm a-i ajuta.

„Să-i ajutăm, îmi zise tata” și a chipul lui dinaintea mea.

Un moment am stat pe loc. Am apoi spre casa orașului, am pus-o pe liber luând asupra mea garanța materială cât și morală, i-am dat d-nei am fost agonisit în 5 ani de zile și ment am expedit-o în România.

„Tată, am grăit” eu pe pământ făcut datoria, fă-o și tu în ceriu”.

Afară era înourat, se pregătea de în momentul următoriu a trăznit în pier. Nu știu cum mi-a venit, dar' momentul acela pe deplin convins, netul acesta a fost răspunsul tău mi-a dat de știre că și el și-a făcut în ceriu.

Linistit m'am dus apoi acasă și ceput din nou a lucra, a agoniză.

s. Măria mare mergea la aceea mănăstire pentru curățirea sufletului.

Văzând învățătorii poporului de-acolo simțul de pietate al poporului și constatând că acei pioși creștini nu au nici un semn creștinesc, sub a cărui pază să meargă la s. loc, a adunat jertfă de la acei creștini și li-a făcut doi prapori cerând apoi același învățător prin comitetul parohial, în frunte cu harnicul său președinte Ioan Ciocoran, binecuvântarea arhierescă, același mare prelat, înțelegând gândurile bune ale fililor săi, a dispus ca On. preoțime să deie binecuvântare acelor creștini, când pleacă la s. loc.

Joi în 13 August a. c. la mandatul episcopului primar Iulian Topercean, încă la oarele 4 de dimineață salvele de piue treziau evlavioșii creștini și li chemau la s. biserică, ale cărei clopote sunau jalnic.

La oarele 5 biserica — tinda femeiască — era plină, când s'a început slujba Dzeiască.

La finea slujbei tocmai au ajuns și Sărblii din comunele învecinate, și ast mod întră sunetele clopotelor și salvele piuelor a condus preotul pontificante cu învățătorimea — poporul, până la crucea din hotar unde li-s'a dat de nou binecuvântarea și sărutând s. cruce au plecat plini de mângâiere, rugând ceriul pentru sănătatea acelor, cari le-au adus aceea mângâiere creștinească.

Poporul românesc a ținut totdeauna mult la formele mărețului nostru cult bisericesc, și cei chemați trebuie să înțeleagă, că aceea este o putere magică, cu care numai se poate lega strins poporul de biserică.

Ziua de 15 August

care este și hramul bisericeii, a fost o zi de pietate și mândrie națională, prin ridicarea monumentului învățătorilor răposați de acolo. Comloșenii, în frunte cu corpul învățătoresc și brava tinerime studioasă, au știut să arate lumii, că românul își prețuiește luminătorii săi, și să spele deci acea rușine pusă pe noi, că am fi un neam de oameni fără gânduri și simțiri mai alese.

Sărbările acelei zile s'au început prin

Primirea corului din Pesac,

care a sosit la 1/2 8 oare a. m. intiminat fiind la hotar de cătră o deputațiune în frunte cu președintele comitetului I. Ciocoran și stud. jur. Ioan Pascu, descălcând cu toți în școala superioară de băieți. Întră salve de piue, unde i-a primit cu căldură învățătorul Vuia.

Liturghia.

La 1/2 9 a. m. s'a început s. Liturghie, ale cărei răspunsuri au fost executate de cătră corul vocal din Pesac, sub conducerea învățătorului Emanuil Barbulescu.

Parastasul.

La 1/2 11 oare a. m. s'a oficiat de cătră Prea On. D. protter Paul Miulescu și On. preoțime locală parastasul pentru răposații învățători: Iancu Barbulescu, Vasile Apahidean și Nicolau Alexandru. Răspunsurile s'au executat cu precizie de cătră „Reuniunea de cant” din loc.

Dintre învățători erau prezenți: Iuliu Vuia, Ilie Groza emerit și Nicolau Popoviciu din loc, Petru Baran din Nereu, Emanuil Barbulescu, Ioan Popa și Aurel Micloși din Pesac, Damian Sebeșan din Secusigiu.

Bună impresie a făcut vinirea Prea On. Domn protopop gr. cat. Dr. Laurian Luca și a învățătorului I. Grozescu, cari au înțeles cuvintele nemeritorului Tichindeal: „Nu este aici unit sau neunit, una trebuie să fie mărița nație românească!”

Sânțirea mormântului învățătorilor.

La 11 oare a. m. am plecat cu toți înspre mormintele de mează noapte, unde sunt înmormențați învățătorii poporului.

În frunte mergeau bășii ministranți, preoțimea, învățătorimea, comitetul aranjator, apoi corul vocal din Pesac, apoi cel din Comloș, pedagogii purtând cununile: a familiei Barbulescu cu inscripția: „Iubitului soț și tată Iancu Barbulescu, Soția și fiu” a comunei bisericești, cu inscripția: „Biserica gr. or. română — Meritaților sei învățători”;

a corpului didactic cu inscripția „Învățătorimea — colegilor sei,” și a tinerimei studioase, cu inscripția: „Tinerimea — Învățătorilor sei.” Apoi mulțime de popor și o cunună prea frumoasă de dame.

În cimiter s'a sănțit monumentul, care are o înălțime de 2 m. și formă de piramidă, purtând inscripția: „Învățătorilor sei: Iancu Barbulescu, 24 Dec. 1818 † 21 Mai 1872, Vasile Apahidean 26 Aug. 1850 † 13 Noem. 1881, Nicolau Alesandru 1862 † 3 Oct. 1885. Poporul recunoșcător și fiii Barbulescu.”

La finea sănțirii învățătorul Iuliu Vuia prin un frumos discurs, în care a arătat poporului însemnătatea învățării și a chemării învățătoresc, a predat comunei bisericești acel monument, carea l'a primit prin președintele comitetului Ioan Ciocoran, carele a zis: „Primum cu flească pietate monumentul învățătorilor nostri, vecinică fie aminterea lor.”

„Ruga.”

La oarele 3 p. m. corul vocal, în frunte cu comitetul aranjator a adus pe Prea On. Domn protter P. Miulescu — întră cântece — în grădina Concordiei, unde s'a început jocul tinerimei.

Reîntoarcerea de la mănăstire.

La oarele 6 1/2 salvele de piue și sunetul jalnic al celor 6 clopote din turnul bisericeii vestind reîntoarcerea pioșilor creștini de la mănăstire, cu toți am lăsat cele lumești și am alergat spre întimpinarea lor, împreună cu corul vocal, având în frunte pre învățătorul poporului de acolo, pe d-nii I. Popa, Craiovean etc.

Era un ce tainic să vezi seara mulțimea nespusă de popor purtând toți lumini și având în frunte s. cruce și 2 prapori, și pe învățătorii poporului cântând, împreună cu mulțimea evlavioasă.

După încunjurarea bisericeii, intrând în s. locaș, Prea On. Domn protopop Paul Miulescu li-a dat binecuvântarea, carea o au primit pioșii pelerini în genunchi și cu lacrimi în ochi, sărutând cu toți s. cruce, din mâinile părintelui protopop.

Numai un ochiu ager și o inimă simțitoare a putut vedea și înțelege ce influință binefăcătoare a avut asupra poporului acest act religios, pentru care mult a avut să suferă învățătorii poporului de acolo, făcându-i-se imputări că duce poporul pe căi streine de biserica noastră. O de ar fi condus poporul numai pe astfel de căi, ce binecuvântare a ceriului s'ar revărșa preste poporul și biserica română!

Concertul.

La oara 8 jum. s'a început concertul, care afară de programa publicată, a fost mărit prin următoarele piese cântate de corul gr. cat. din loc: „Cântec bachanal” de I. Vorobchievici, „Corăbeasca” de Vasilescu, „Corul vânătorilor”, ear' coristul din Pesac T. Selăgian a predat monologul comic „Plăieșul satului” de I. Vulcan, întră nesfrâștele aplause ale publicului. Au concertat deci 3 coruri de bărbați: 2 din B-Comloș și 1 din Pesac, toate spre deplina mulțumire a publicului.

După concert Pesacianii, sub conducerea învățătorului Aureliu Micloși au jucat „Călușerul” într'un frumos costum național. Executarea jocului a fost peste toată așteptarea, așa că în privința „Călușerului” Pesacianii sunt netrecuți de alții, onoare dlui Micloși, care s'a prezentat demn, cu bande tricolore pe pept.

Ce privește executarea pieselor, de dorit e a se imita corul gr. or. din Comloș, special în ce privește executarea lațact și la piano, căci prea forțând vocile, cântarea și perde efectul.

După concert, a urmat dansul, și anume: inteligența în sala decorată a „Concordiei”, ear' poporul în grădina frumos iluminată și decorată a „Concordiei”, care a ținut până în zori de zi.

Între oaspeți am văzut: Familiile Prea On. D-nii protopopi Paul Miulescu și Dr. Laurian Luca, Aiwas, Șerban, Bogdan, Stoianovici, Mihailovici, Vuia, Cotoraci, Stefanovici, Pavlovici, Stanciu, Grozescu, din Chichinda

familia Malogaiski, din Jombolea: Dona și Droancă, din Pesac: Fizeșan, Barbulescu, Popa, Micloși și Gomboș, din Chineț: Sebeșan, gentila d soară Augusta Belu din Vinga.

Neînțeleasă este lipsirea de la concert a preoțime locale! Că străinii au lipsit cu toți, o înțelegem. Din aceasta pildă a lor trebuie să înțelegem și noi; că în societatea și petrecerile lor nu avem ce căuta.

Serbările au reușit spre lauda comitetului aranjator, și anume: a învățătorimeii și a lăudatei tinerimi studioase, care a dat frumoasă pildă poporului, a și prețui mai mult luminătorii sei.

Tineri ca jur. Pascu, med. Pecurariu, tehnic Andreiu, octav. Chiroiu ect. sunt cu drept fală și mândria noastră, și cari grupați pe lângă învățătorul poporului de acolo, au fost în stare să trezească o nouă viață în populațiunea noastră din acele părți.

Amicul culturii.

Colonelul David Baron Ursu de Margina

DE

Franz Rieger,

cesaro și regesc colonel.

(Urmare.)

Intâmplările din 18 Iulie și ale nopții următoare le istorisește în următorul chip:

Mercuri 18 Iulie, 5 oare dimineața.

De la 11 până la 4 1/2 oare am durmit bine. Tamburul m'a deșteptat. Ceriul este senin, marea liniștită, lupta va începe întră 9 și 10 oare.

11 oare înainte amezii.

Plec la luptă, gândind la tine, Dzeu să te ocrotească.

6 oare seara.

Lupta a ținut șapte oare, corabia noastră a dat 1300 pușcături. Comanda austriacă se apără cu un curagiu de admirat.

Mâne se continuă lupta. Noi nădăjdum, că vom învinge încă astăzi, ceea-ce s'ar fi întemplat, dacă noi am fi primit sprijin. Atacul ar fi fost să se execute pe trei locuri. Flota a fost împărțită în trei grupe sub comanda amiralului Persano, Vacca și Albini cu trupele de debarcare pe uscat. Cea mai mare și mai însemnată problemă a căzut asupra noastră. Noi am atacat portul de St. Giorgio, care era apărât de patru forturi. Cătră 3 oare după amezii o magazie de prav s'a aruncat în aer și la 4 oare am dărâmat fortul 3. Când eram mai siguri de învingere, primirăm știrea că atacul celorlalte două grupe a rămas fără rezultat. Noi am continuat focul până la 6 și jum. seara. Atunci am fost înlocuiți de alte corăbii, acestea au continuat lupta până s'a întunecat.

Litoralul este în fiacări. Tufșul s'a aprins prin proiectilele noastre. O privesc grozavă, înspăimântătoare.

Lupta noastră de azi de asemenea a fost înfricoșată, maiestică. Eu îmi voi lua răgaz, să și-o descriu. Mulțumesc lui Dzeu, că m'a apărât. Acuma ne sfătuim, că ce e de făcut pe mâne. Unii cred că e cu neputință a forța Lissa. Majoritatea și eu suntem de credință, pe care a avut-o Persano în cele din urmă zile și credem, că tot va succede, să învingem Lissa. Avem știrea, că Tegetthof o să grăbească în ajutorul insulei.

Joi, 19 Iulie, 7 oare nainte de amezii. Atacul din nou asupra Lissei va începe cătră 6 jum. și oare, noi vom lua parte, după rugăciune. Aibi curagiu și nu uita, că mâne telegraful nostru va vesti învingerea. Un sărut ție și mamei!

Al tău
Carlo

19 Iulie 1866.

Poate că înainte de a ajunge aceasta epistolă în mâinile tale, telegraful Vă va vesti învingerea flotei și luarea Lissei.

Aceasta insulă să numește Gibraltarul mării adriatice și predomină șermul ei în tocmăi cum insula Tremiți predomină șermul vestic. Francezii și Englezii în epoca revoluției și a imperiului au luptat multă vreme pentru domnia asupra insulei. Cine nu cunoaște însemnătatea posesiunii ei, cum și siguranța, pe care Italia o va ajunge cu ea? De când Tegetthof a aflat la 27 Iunie că noi vom să-l atacăm, flota austriacă nu cutează a se depărta din Pola și Fasana. Și după cum flota noastră este acum stăpână Adriei, posesiunea Lissei li va asigura pe viitoriu aceasta domnie... (Aici este intercalată o descriere a luptei din 18 Iulie, care corăspunde întru toate celei amintite, apoi urmează:) Mai târziu am aflat, că gar-

nisoana din Lissa ar consta din 2500 soldați și provăzută cu multe tunuri bune. Flota noastră avea să înceapă atacul în trei locuri, Vacca avea să atace Comisa, al cărui port era apărât de două baterii, Albini avea să debarce la Monego, care încă era apărât de două baterii. Amiralul Persano cu a treia grupă a atacat portul St. Giorgio, care era apărât de 4 forturi și două baterii. La 11 jum oare o magazie de prav de a contrarului s'a dus în aer, o jumătate de oară mai târziu o adouă și cu aceasta restul forțului și drapelul. Cătră 3 oare erau tunurile de pe St. Giorgio demontate și în tăcere.

(Vașurma.)

Traducere liberă de Petru ..

NOUȚĂȚI

Arad, 3 Septemvrie n. 1898.

Congresul ampelografie s'a intrunit la Lion, unde se va ține și un concurs cu o expoziție de mașini viticole.

Academia română își reîncepe lucrările sale Vineri în 21 August.

Jurământul Slovacilor. Doisprezece elevi slovaci ai pedagogiei din Znióvárolja s'au dus zilele acestea la fostul lor profesor, la directorul Dömötör Géza și acolo au pus jurământ „sfânt”, că nu numai fii credincioși vor fi patriei maghiare, dar și apostoli însufleții culturii naționale, iubire de patrie și concordiei frățești a patrioților. Jurământul l'a făcut în scris profesorul, li-l'a cotit, ear' ei și-au pus mâna stângă pe piept, ear' dreapta ținând-o în sus au recitat jurământul. După jurământ s'au îmbrășoșat și s'au sărutat frățește. Eată unde duce știința propagată în școalele maghiare! Ne mirăm numai că în neamul slovacesc se pot găsi astfel de mișei, și încă doisprezece deodată.

Șovinism unguresc. O ceată de Sași din Sighișoara și petrecea cu cântece. Într'un târziu în același restaurant mai vin și niște Maghiari, cari, deși din ceata lor făcea parte și comisarul ministerial Széchy Károly, totuși nu s'au sfiiț a conturba petrecerea Sașilor, luându-le muzica și întonând câte Kossuth nota — toate. Sașii au răbdat cât au răbdat, dar în cele din urmă au atacat haita zurbagiilor, carea acum pe calea judecătoreii vrea să și capete satisfacție.

Evreii pe ducă. Nu e vorba de Evreii Canaanului maghiar, ci de cei din Rusia, Galiția și România. Anume congresul internațional al evreilor ziariști ce s'a intrunit la Basel a hotărât, ca să înceapă colonizarea Palestinei cu evrei din sus numitele țări și încă la primăvara viitoare. Banca colonială înființată în acest scop dispune deja, afară de capitalul ei în acțiuni, de o sumă de 30.000 fl. De s'ar duce și cei din Ungaria, nici de nume să nu le mai auzim.

Mine de argint în Dobrogea. După cum scrie foaia „Centrul Dobrogei”, un supra-veghetor de mine, de fel din Transilvania, anume Victor Ardeanu, a dat de urma unui filon argintifer pe valea „Dulgheru” de lângă Atmagea, plasa Babadag. Se crede, că se va găsi și aur în acele părți, unde au plecat vre-o câte-va eșantiloane.

Congresul internațional de istoriografie se va ține anul acesta la Haga, la care din partea României vor lua parte d-nii A. D. Xenopol, prof. univ. și V. A. Urechia. Dl A. D. Xenopol va ține și o conferință, în care va combate „argumentele” teoriei lui Roessler. Maghiarii și-au trimis și ei pe — ambulantul Ováry. Suntem curioși de prestațiile acestui Jidanaș plătit, ca să mintă.

Dr. Sterie N. Ciurea. X Pelikangasse — Nr. 10, Viena. Consultațiuni cu celebritățile medicale și cu specialiștii dela facultatea de medicină din Viena.

Păziți-vă sănătatea! Tuturor celor-ce sufer de boale de piept, de boală de apă, de mistuire neregulată, dureri de stomac, de reumatism, gutural, durere de ochi și alte boale lăsuntrice, apoi pentru boale de copii, se recomandă cu multă căldură medicamentele Kneippiane.

Se pot căpăta de-adreptul sau prin postă dela farmacia dlui Dr. Iulius Schopper în Oravița (Krássó-Szőrény m.)

Catalogul tuturor medicamentelor (leacurilor) cu prețurile lor, se trimite, la cerere, ori-cui gratis și franco din număta apotecă!

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.
Redactor responsabil Ioan Russu Șirianu.

426 szám
1898

211 1-1

Árverési hirdetés

Alulírt bírósági vérehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közli, hogy a kisjenői kir. járásbíró 1898 évi V. 28/a sz. végzése következtében Dr. Popescu Tivadar ügyvéd javára Simon Petru és társai ellen 150 frt s jár erejéig 1898 évi Julius hó 28-án fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 380 frtra becsült butor, ágynemű és buzából álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a kisjenői kir. bíróság V. 28/3 1898 számú végzése folytán 150 frt főkekövetelés, ennek 1897 évi november hó 20 napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 54 frt 50 krban bírósággal megállapított költségek erejéig Simandon leendő eszközlésére 1898 évi szept. hó 12 napjának délelőti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfogaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is fogatosítottatni fog.

Kelt Kisjenőn 1898 évi augusztus hó 30 napján.

Skonda Ödön
kir. bíróság végrehajtó.

214 1-1

La Librăria C. FITZ de la bazarele bisericeii românești din Lugoj se capată

tot felul de cărți de școală

precum și alte cărți românești, ori-ce recuizite de scris, tipărituri bisericești, școlare, compoziții musicale etc.

Imi permit a atrage atențiunea On. preoțimi și a stim. învățători, precum și a întreg publicului român, că implinose ori ce comande prompt și cu prețurile originale.

Cu stimă

C. FITZ
librariu.

213 1-1

AVIS!

La subserisul se afla de vândut mai multe mii de altoi alese, - diferite soiuri nobile, - făcute în copulare (părositas). Prețul la mii de dărabă 80 fl., în care sumă se compută și spelele de transport. 208 3-3

Garanță deplină.

Magyarát, n. p. Pankota.

Petru Vanca
învățător.

STRICT DUPA RITUL GRECESC

Se pot procura mai bune și mai ieftine

Felon, odăjdii pentru diaconi, Stihare, Prapore bisericești, steaguri pentru reuniuni, Sfântul aer (Plastanița), Disc Potir, Steluțe, Chivot Artoclasia (cutie pentru agneț) Dicheriu, Triheriu, Cădelniță, Iecane pentru iconostas etc. etc.

Prețuri curente (cataloge) bogat ilustrate se trimit la cerere gratis și franco

ERNEST KRICKL & SCHWEIGER

VIENA I. KOHLMARKT 2.

187 6-26